СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLVIII. Ч. 177. Джерзі Сити, Н. Дж., середа, 31-го липня 1940. No. 177. Jersey City, N. J., Wednesday, July 31, 1940. VOL. XLVIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237, 4-0807. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

РУЗВЕЛТ ЗА ВИШКІЛ НАЦІОНАЛЬНОЇ ҐВАРДІЇ

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвелт вислав до сенату письмо, в котрім радить конґресові почати негайну акцію за переведення закона, котрий дозволив би йому викликати Національну Ґвардію на однорічний вишкіл та евентуальну службу в краю або залежних від Злучених Держав посілостях.

Президент каже: „Безпеченство краю вимагає, щоби це доповнення до нашої армії було доведене до можливо найвищого стану вишколу в справности й щоби це сталося скорше, як це при нинішній програмі можливе".

Розуміючи, що військовий вишкіл буде получений з невигодами для покликаних осіб, президент обіцяє випустити їх домів, як це лише стане можливе.

Письмо президента буде певно мати поважний вплив на сенат, де прихильники повної ізоляції Злучених Держав противилися плянам військового вишколу. Сподіваються, що деякі з них зовсім замовкнуть, а інші стануть ще голосніші.

Ґренвил Кларк, представник Союзу Таборів Військового Вишколу, виступив на радіо з промовою за найскорше ухвалення законопроєкту про військовий вишкіл. Говорив він, що реєстрація, яку переведеться на основі цього закону, викаже докладно, скільки й яких фаховців має край.

ПРЕЗИДЕНТ ПЕРЕГЛЯДАЄ НОВІ ФОРТИФІКАЦІЇ.

НОРФОВК (Верджінія). — Президент Рузвелт оглядав нові оборонні фортифікації, виставлені на півострові Верджінія.

По перегляді президент заявив, що „за рік від нині ми певно будемо чутися багато певніше щодо оборони Злучених Держав проти інвазії якоїсь ворожої сили".

ВЕЛИКА ОВАЦІЯ ДЛЯ НОВОЇ „КОРОЛЕВИ АМЕРИКАНСЬКОЇ КУПЕЦЬКОЇ ФЛЬОТИ"

НЮ ЙОРК. — Пасажирський корабель „Америка", новий найкращий корабель американської купецької фльоти, дістав в понеділок в полудне при нагоді свого приїзду до місцевого порту гучне привітання. Кораблі в порті, літаки в повітрі й люди на суші кожний на свій спосіб, причинялися до гуку привітання.

Корабель належить до „Юнайтид Стейтс Лайнс" й коштува 17 міліонів 500 тисяч долярів. Він мав на собі 900 пасажирів, у тому числі 15 сенаторів і 87 конґресменів. Корабель виїхав з Нюпорт Нюз, Верджінія, останньої суботи.

В офіціяльній ґрупі привітання під проводом міського посадника Ля Ґвардії було триста осіб. У промовах говорили про „Америку" як про нову королеву американської купецької фльоти.

ГАБСБУРҐИ ДАЛІ ВТІКАЮТЬ ДО АМЕРИКИ.

НЮ ЙОРК. — На літаку „Єнкі Клипер" приїхали на летничий майдан Ля Ґвардії з Европи чотири нові члени родини бувшого австрійського цісаря Карла, а саме його два сини й дві дочки.

На літаку було разом 25 воєнних утікачів з Европи.

Другий літак того самого типу, „Дикcі Клипер", виїхав того самого дня до Европи з 14 пасажирами.

ВТЕЧА ВІДОМОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ПИСЬМЕННИЦІ ДО АМЕРИКИ.

НЮ ЙОРК. — На кораблі „Британик" лінії Кунард Ґвайт Стар, що причалив у понеділок до берега в нюйорському порті, приїхала пані Ґеновефа Табуї, що від вісім літ була заграничною редакторкої паризької ґазети „Ль'Евр". Вона в своїх писаннях усе виступала проти націстичного уряду й тепер утікає в Америку зо страху перед його пімстою.

ВОЄННІ ВТІКАЧІ БЕЗ КІНЦЯ.

НЮ ЙОРК. — На двох англійських кораблях „Британик" і „Камеронія" прибули до цього порту в понеділок 372 англійських дітей, що втікають до Америки перед війною.

До „одного східного канадійського порту" в той самий день прибуло коло два тисячі воєнних утікачів, переважно дітей.

АВТОМОБІЛЬНА ЮНІЯ ВЕЛИЧАЄ РУЗВЕЛТА.

СТ. ЛУИС. — Конвенція юнії автомобільних робітників кілька разів давала вислів свому одобренні для президента Рузвелта. Делеґати влаштували овацію президентові, коли предсідник юнії заявив, що Вилкія номінували кандидатом на уряд президента круги, що, мовляв, усе були ворожі до юнійних організацій.

СПОДІВАЮТЬСЯ 16 МІЛІОНІВ ВІДВІДУВАЧІВ НА ВИСТАВІ.

НЮ ЙОРК. — Заряд світової вистави заявляє свою певність, що виставу відвідає цього року принаймні 16 міліонів осіб.

Він робить цю ворожбу на тій основі, що за 79 перших днів вистави цього року її відвідали 7 міліонів 257 тисяч осіб.

КОНФЕРЕНЦІЯ ПОТВЕРДЖУЄ ТРИ ГОЛОВНІ ПРОЄКТИ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ

ГАВАНА (Куба). — Представники 21 американських републик приняли три пропозиції Злучених Держав про збірну опіку над американськими посілостями европейських держав, якби посідання їх було загрожене.

Конференція застановлялася потім над тим, у який спосіб пускати в рух машинерії на випадок, якби справді посідання якоїсь кольонії було загрожене.

ПІДГОТОВЛЯЮТЬ ПЕРЕВОРОТ В АФҐАНІСТАНІ

КАЇРО. — В добре поінформованих колах говорять, що німецька позакулісова гра на Близькому Сході зачинає давати овочі. Треба сподіватись, що в короткому часі наступить переворот в Афґаністані і теперішній шах Могамет Загір, який все виявляв прихильність до Англії, буде усунений, а новий шах прийде на його трон, прихильний до Німеччини.

В АМЕРИЦІ БУЛИ КОЛИСЬ ВЕРБЛЮДИ

ШІКАҐО. — Музей Природничих Наук Філда дістав цікаву збірку від наукової експедиції, що розкопує скали в Савт Дакоті. Є це кости верблюдів, переховані в скалах. Знавці думають, що кости мають 18,000,000 літ. Верблюди загинули в Америці дуже давно, так як і примітивні коні з того часу. Кости походять з околиці Вундед Ні. Околиця знана з боїв між індіянами й білими.

ПЕРЕВОЗЯТЬ ЗОЛОТО В БЕЗПЕЧНЕ МІСЦЕ

Пять біліонів долярів вартости золота іде з Ню Йорку до Форт Накс у стейті Кентокі. Його тримали досі у підземеллях федерального скарб. будинку. Та тут накопичилося його забагато й треба відвезти дальше. Це тому, що до Ню Йорку прибуває свіже золото, тим разом уже з Лондону. Мабуть з державного англійського скарбу. У Форт Накс, у стейті Кентокі, уряд Злучених Держав побудував спеціяльний будинок для золота. Він є забезпечений перед бомбами з повітря. До нього перевозять золото ще від 1937 р. Перший транспорт золота, що туди наспів, вартував пять з половиною біліона долярів. Теперішню посилку надається на почту, як кожен інший пакунок. Департамент Скарбу платить почті міліон долярів за перевіз. Почта наймає окремі залізничі потяги, службу й детективів.

АМЕРИКАНСЬКИЙ СТИЛЬ: ЧЕТВЕРО ДІТЕЙ

КЕМБРИДЖ, (Масс.). — Професор соціольоґії університету Гарвард, Карло Цімерман, каже, що Америка мусить виховувати більше дітей, коли хоче втриматися як нація. Інакше американська раса загине. Досі в Америці панує „стиль" — двоє дітей на родину. Щоб зберегти расу, треба мати пересічно найменше четверо дітей.

Цімерман твердить, що на 2,000 новонароджених дітей 940 буде дівчат. Зпоміж них 700 доросте до віку, в якому виходять замуж. З них 600 будуть мати свої діти. Тому пересічна родина мусить мати троє або четверо дітей.

СПЕКА

Останній тиждень в околиці Ню Йорку належить до найгарячіших в історії метеорольоґічного бюра, що заповідає погоду. Так напр. в суботу було 98.6 тепла Фаренгайта у тіни, а на сонці понад 100 ступнів. В неділю було 93 ступні, але не було ніякого вітру й спека стала нестерпна. Міліони людей тікає з міста, Звичайно на морський беріг або загалом усюди, де є холодна вода. Нюйорські ґазети приносять фотографії з морських купелів. На образках береги моря представляють справжнє людське муравлище, бо знимки були взяті з літаків. З ріжних околиць приходять звістки про смерть від сонішного удару.

КОШТ МАНЕВРІВ У СТЕЙТІ НЮ ЙОРК

Дня 3. серпня почнуться маневри воєнні в повіті Ст. Лоренс, у стейті Ню Йорк. За обчисленнями військової кватири маневри будуть коштувати 2,000,000 дол. У маневрах бере участь коло 100 літаків та 5,000 вантажних авт. Вони зужиють 1,000,000 ґальонів ґазоліни. Пересічний кошт харчу для одного жовніра виносить 43 центи. Свіжу воду доставляють 24 залізничі тенки.

Військо прибуває на маневри з стейтів східних, від Мейн аж до Верджінії, у числі 91,000. Маневри будуть тривати 3 тижні. На маневри прибувають військові аташе з полудневo - американських посольств а також і військові знавці з Вашинґтону. Прибудуть теж і сотки резервових офіцирів. Армія ділиться на два ворожі табори: „чорну" й „синю". Головна кватира маневрів приміщена в місті Кентон, Н. І. Як обсерватори будуть брати участь і цивільні люди, тобто ветерани Світової Війни, зорґанізовані в Американському Леґіоні.

БОМБИ ВИКИДАЮТЬ РИБУ НА БЕРІГ РІКИ

ЛОНДОН. — Мешканці одного села в Валії сміються з німецьких летунів. Вони налетіли в ночі на село, але не трапили і бомби падали в ріку. Вибух був такий сильний, що вода виступила на беріг, а з водою й риба. Ранком люди найшли повно риби на прохарчунок.

І АМЕРИКАНЦІ ЗА ПІДДЕРЖАННЯ СВОЇХ НАРОДНІХ СПІВІВ.
В Ашленді, Кентокі, відбувся недаво тому конгрес американських народніх співаків.

ЗНОВ СПРАВА КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

РИМ. — В італійських достовірних колах кружляють такі вістки: Румунія вцілости піддалась під впливи держав осі і готова зробити все, що вони їй прикажуть. Під напором держав осі, які бажають за всяку ціну спокою на Балкані, Румунія тепер готова віддати Мадярщині Семигород, а Болгарії Добруджу. Про готовість цеї віддачі отверто заявили румунські офіційні кола. Зновуж, щоб задоволити Совети, Мадярщина віддасть Советам Карпатську Україну. Мадярщина дістала з черги східню Словаччину. Західню задержить для себе Німеччина.

ПОДІБНІ ВІСТКИ В ЛОНДОНІ.

ЛОНДОН. — Польські офіційні кола в Лондоні подали до відома, що вони дістали вістку, що Німеччина готовиться віддати Советам решту Польщі, чи як німці це тепер називають — „ґенеральне ґубернаторство". Для себе вони задержалиб лиш південну полосу західньої і східньої Галичини, щоби мати доступ до Румунії, й щоби розділити Совети від Словаччини та Мадярщини. В Польщі Совети запровадилиб такий сам лад, як у Латвії, Естонії і Литві, та створилиб з неї „советську републику". На ці уступки Німеччина йде тому, щоби відсунути добровільно Совети від Балкану. В тій цілі, говорять польські кола в Лондоні, вже ведуться переговори між Советами і Німеччиною.

СОВЕТСЬКО-НІМЕЦЬКА ПРИЯЗНЬ.

МОСКВА. — Советська ґазета „Правда" помістила статтю, в якій гостро накидається на тих японських політиків, які хочуть між Советами і Німеччиною викликати неприязні відносини. На адрасу тих політиків „Правда" каже, що хай вони не пхають носа в советсько-німецькі справи, бо всеодно їм не вдасться їх попсувати і вони розчаруються так само, як інші політики, що хотіли це довершити.

ЗАВЗЯТІ ЛЕТУНСЬКІ БОЇ.

ЛОНДОН. — Летунські наїзди німців на Англію з кожним днем змагаються і кожний лет є жорстокіший і завзятіший, ніж попередний. Тепер німецькі літаки в числі 150 хотіли знищити лондонську пристань. Проти них почали гарчати сотки протилетунських гармат, змушуючи їх держатись дуже високо. Висота не дала їм змоги цільно скидати бомб, тому, за англійським звідомленням, вони зробили мало шкоди. Крім того проти них вилетіли відразу боеві англійські літаки і почали з ними боротьбу. Люди з низу приглядались тій боротьбі. Не вдіявши нічого важкого ті літаки завернули домів. В боротьбі впало 20 німецьких літаків і кілька англійських.

БОМБАРДУВАННЯ ҐІБРАЛЬТАРУ.

ЛЯ ЛІНЕА. — Італійські літаки знов налітали Ґібральтар і бомбардували його. Їх бомби правдоподібно запалили склад амуніції, бо після того, як вони відлетіли, настав в одній частині твердині страшний вибух, який вбив чотирох вояків і декілька ранив. Англійці зістрілили підчас нападу пять італійських літаків.

НІМЦІ ПРО СВОЇ НАЇЗДИ.

БЕРЛІН. — Німецькі звідомлення подають, що німці в останнім дни знов затопили при помочи літаків, субмарин і моторових лодок велику частину англійських кораблів. За один останній день вони затопили 78,000 тон, що разом з жертвами з двох попередних днів робить 200,000 тон.

ПІДГОТОВКА НАПАДУ НА АНГЛІЮ.

МАРСИЛІЯ (Франція). — В французьких добре поінформованих колах говорять, що німці справді підготовляються до величезного мілітарного наїзду на англійські острови. Це можна виразно бачити по масових пересуненнях війська через окуповану частину Франції, накопичування всякого воєнного приладдя в портах, а понадусе по накопичуванні війська в прибережній смузі. Ця підготовка вже вкоротці буде завершена і тоді розпічнеться властивий наїзд.

ПРОПАҐАНДА В МАКЕДОНІЇ.

СКОПЛЄ (Юґославія). — Серед македонців, що є поділені між Болгарією і Юґославією, певні чинники розвели масову пропаґанду за відновлення македонської держави. „Імро", страшна колись македонська революційна організація, відновила свою діяльність. Її провідник Міхайлов, як ходять вістки, перебуває тепер в Альбанії. Відродження македонської держави македонські революціонери звязують з перемогою держав осі.

ІТАЛІЙСЬКІ ҐАЗЕТИ АТАКУЮТЬ АМЕРИКУ.

РИМ. — Італійські ґазети продовжують напасливу кампанію проти Америки, закидаючи їй між іншим „брак зрозуміння вищих доктрин і суспільних чеснот фашизму".

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holydays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
За оголошення редакція не відповідає.
Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. 4-0807.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

МАНДРІВНИЙ РОБІТНИК

Цими днями відвідав стейти Ню Джерзі й Ню Йорк конґресовий комітет, установлений для розсліду так званої міґрантської справи. Справа зовсім нова, бо це не справа іміґрантів, себто людей, що прийшли до краю на часовий або постійний побут, а справа людей, що мандрують у середині краю. Є це отже не справа „чужинців", а звичайна справа постійних мешканців краю, часто тут роджених.

Справа нова в тому розумінні, що до недавна ще, наприклад до початку трицятих років цього століття, в Америці цеї справи не було. Були що правда люди, що мандрували з одного місця на друге, але такі люди звичайно скоро находили собі працю й осідали на стало в новому місці. Нині Америка має нову проблему в робітниках, що мандрують з місця на місце, постійно нігде не осідаючи.

Що такий робітник є важною суспільною проблемою, стане ясно по хвилині застанови. Всякому відомо, який усталюючий вплив на характер людини має постійний осідок на якомусь місці, головно коли такий осідок получений з посіданням землі або дому. Людина, що зажила денебудь з переконанням, що вона буде там жити на все, поводиться інакше, як людина, що зажила в місцевості з почуттям, що вона незадовго звідсілля забереться кудись інде. Переходовий поселенець не вважає себе звязаним публичною опінією сусідів ні громади, бо він знає, що він незадовго вибереться кудись, де попередня публична опінія не буде для нього мати ніякого значіння.

Мандрівний робітник кромі цього впливає на громаду, до котрої приходить, неменше болючо в економічнім зґляді. Дається це відчувати передовсім у фармерстві. Коли в якусь фармерську околицю зайдуть мандрівні робітники, звісно, що вони мають вплив на заробітню заплату тих, що там постійно живуть.

Справу мандрівного робітника обрабляли вже американські письменники й експльовтували американські фільми. Деякі публіцисти росписувалися про неї теж немало, але уряд ще не діткнувся цеї справи так, як вона цього вимагає. Уряд передовсім не знає ще навіть, скільки таких мандрівних робітників в Америці є. Дехто каже, що принаймні два мільони. Отже першим завданням законодавчих установ було би засновати відповідну машинерію для прослідження числа мандрівних робітників.

Дальшим завданням законодатних тіл булоби обняти ці суспільні тенденції в якусь законну норму. Цього треба якщо Америка має бути справді модерною поступовою країною, що старається обнимати всяку суспільну тенденцію в форми закона, а не краєм анархії, де діється все так, як хтось собі хоче, без огляду на суспільне добро. Такий рух, як перехід мільонів робітників з осілого стану на мандрівний, може зрости в справжню суспільну язву, якщо суспільність не постарається начас піддержати його добрі, а ослабити його лихі сторони.

Е. О., (Рим).

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

На Горішньому Шлеську.

Ще перед війною було на Горішньому Шлеську і в Домбровському Басейні чимало українців, еміґрантів з Великої України та галицьких заточенців. Коли не брати під увагу одиниць, то загал їх тримався добре, не вважаючи на всі небезпеки з боку шовіністичного польського режиму. Українська шкілка, дитячий садок, щорічні Шевченківські концерти та інші імпрези — ось прояви тодішнього орґанізованого життя невеличкої, але сильної духом української кольонії.

З вибухом нової війни ця кольонія трохи зросла, хоч і не багато, бо, як відомо, доступ на ці терени досить утруднений. Горішній Шлеськ прилучено до Райху. Відійшов туди й Домбровський Басейн, що сьогодні теж обнятий назвою „Горішній Шлеськ", хоч часово між одним і другим залишився ще поліційний кордон, якого без окремої перепустки перейти не можна. Але ця обставина не перешкоджує співпраці катовицьких і сосновецьких українських громадян.

Німецька влада ставиться з належним зрозумінням до конечности цієї співпраці, так, що дійсний звязок між Катовицями та Сосневцем існує як і до війни. Православні „катовичани" їздять до православної церкви до Соснівця (після зруйнування православної церкви, богослуження відбуваються в евангелицькій каплиці фабрики Дітля), а католицькі „сосневчани" їздять до Катовиць, щоб послухати греко - катол. Служби Божої.

В Катовицях створено заходами української кольонії гр. кат. церковну орґанізацію, заанґажовано о. Ярослава Княгиницького на пароха і в каплиці біля недокінченої катедри кожної неділі відбувається Служба Божа. Її з побожністю вислуховують не тільки українці греко-католики, але й православні, яким вона близька своїм українським духом, бо в Соснівці православні відправи мають російський характер.

Коли йде про хор, то він існує не стільки як церковний, а ще більше як світський, мішаний і мужеський. Диригує п. Ст. Бартко з Бендзина. Цей хор дав уже кілька виступів та готується до нових трьох концертів. Головні орґанізації української кольонії — це Допомогові Комітети. В Катовицях проводить Комітетом проф. Фещенко-Чопівський, а в Соснівці сот. Бор. Шевченко. Оба комітети мають свої домівки. Сосновецький комітет подбав теж про відновлення захоронки й дитячого садка, яких душа — вчителька панна С. Худиківна. Оба комітети дбають про безробітних українців. Зокрема сосновецькому комітетові вдалось чимало зробити для добуття варстатів праці для безробітних наших еміґрантів.

Заходом сосновецького комітету, а зокрема енергійного його голови, сот. Шевченка, відбулось 14. січня „Свято Ялинки". Це вперше після війни з Польщею зійшлась стара і нова еміграція. Зявилось 150 дорослих і 90 дітей, що разом заповнили простору салю Педагогічного Лицею в Соснівці. Мішаний і мужеський хор виступили з колядками і щедрівками, а діти з кількома сценками (Вертеп, Сніжинки), з деклямаціями і танками. На початку травня відбулось „Свячене". У великій салі „Католицького Клюбу" засіло до столів коло ста громадян і громадянок. Обряд свячення перевів о. Княгиницький. З бадьорими промовами виступали: заслужений для орґанізації громадянства професор Фещенко - Чопівський та дир. „Маслосоюзу" п. Мудрик. Виступи хору закінчили це родинне свято еміґрантів. Ширший розмах мала концерт-академія в честь Т. Шевченка 19. травня в салі сосновецького Міського Театру, де, крім українців, взяли участь й німецькі гості. Після гарного й зворушливого вступного слова проф. Фещенка - Чопівського, д-р Іван Гуглевич дав пояснення німецьким гостям в незвичайно вмілому підході до справи. Після того хорові точки переплітались зо соль-співами. В цьому концерті взяв участь і скрипак д-р Евген Цеґельський, запрошений з Кракова.

Ще треба згадати про академію з приводу роковин паризької та ротердамської траґедій. Влаштовано її 16-го червня. Наперед відслужив запрошений православний п. о. Микола Гриневич панахиду в заступстві місцевого православного пароха о. Гаврилкова в сосновецькій церкві. Потім у домівці Допомогового Комітету відбувся звіт військових. До звіту стануло 48 сташин і стрільців бувших українських армій. Командував звітом сот. Б. Шевченко, а приймав його ген. Володимир Сінклер. На Академії промовив проф. Фещенко - Чопівський, деклямували пані Я. Субтельна і Б. Литвинович. Хор відспівав декілька стрілецьких і патріотичних пісень. Гарно вивязалась почесна сторожа коло Портретів (Кр. Вісті).

Зеленосвяточні поминки.

В Зелені Свята вшановує українське громадянство — від років — полеглих героїв, які віддали життя своє за волю України. Рік-річно йшли процесійні походи на стрілецькі могили, щоб зміцнити віру у кращу майбутність у важких часах.

Цього року громадяни с. Дубрівка пов. Янів, вшанували героїв 16. червня. По Службі Божій пішли з процесією на символічну могилу невідомого стрільця на цвинтар, де три священики відправили панахиду. Гарну проповідь виголосив о. Дмитришин. Могила була прибрана вінками, квітами, а на березовім хресті видніє тризуб і напис „Борцям за волю України". Панахиду закінчено співом „Боже Великий". По панахиді люди зійшлися в чит. „Просвіти", де Бор. Остап з Ніська виголосив виклад на тему „Культ героїв". Після відчиту зібрано гроші на будову памятника сл. п. Е. Коновальця.

Холмщина раніше не знала цього звичаю. Але тепер вона віджила, і теж розпочала святкувати національних героїв. Напередодні Зелених Свят шкільна дітвора сіл: Ґодованці та Юрів Томаш. пов. висипала на місцевому цвинтарі високу символічну могилу, прикрила її зеленим дерням, обсипала квітами та поставила на ній хрест. В неділю після Божої Служби, вийшов довгий похід із церкви на цвинтар, де пан-отець відправив панахиду. З черги о. парох пояснив святочний громаді ціль свята і відспівано вічная память та „Не пора". Потім виголосив промову війт ярчівської волости п. Юнко, і процесійний похід вернувся до церкви. Приявні розходилися додому підбадьорені, і сильною вірою у кращу будучність.

Село Юрів у своїй більшості українське і вже ожило по польській неволі. Заснувало свою українську школу, і, під проводом учителя уладило концерт колядок, виставу „Ми йдемо в бій", два „чайні вечорри", величавий Шевченківський концерт, академію з нагоди ротердамської та паризької трагедій, і Свято Матері, що відбулося одночасно з відпустом і прогулькою молодечої частини томашівського та грубешівського повітів до Юрова. Посередині села пишається кооператива, що тепер справно функціонує. До села йде 50 чисел „Малих Друзів" (для дітей) і 7 чисел „Кр. Вістей".

Заходом Національного Комітету в Люблині улаштовано 27. червня і там академію в честь отамана С. Петлюри. Публики зійшлося так багато, що чимало залишилося поза дверима. Виклад зробив відомий наш письменник Ф. Дутко, зясовуючи важкі умовини, в яких прийшлося працювати С. Петлюрі. В Академії взяв участь також Український Національний Хор під орудою В. Божика, який гарно відспівав стрілецькі й народні пісні.

(Кінець буде).

УПАДОК ФРАНЦІЇ ЗНИЩИВ РІВНОВАГУ

Проф. Б. Вилкинсон помістив інтересну статтю в торонтонськім тижневику „Де Стар Віклі". У ній застановляється він над тим, які будуть правдоподібні наслідки капітуляції Франції на дальший біг воєнних подій та на кінцевий вислід теперішньої війни.

Він пише: „Історія повторяється під теперішню хвилю в Европі. Тепер знова притрапилося, що Британська Імперія стоїть сама одна перед узброєною Европою, як це було в часах Наполеона І. Знова громадиться на скалах Бульону атакуюча армія. Гітлер може пригадати собі, що й та послідня в часах наполеонських зґромадилась цілком даремно. Навіть з модерною воєнною зброєю атака на цю історичну фортецю - острів може викликувати страх. Британія не є другою Норвеґією. Там не буде Квіслінґів, які повитали би Гітлера на лондонських доках. Замісць того там є якнайбільше загрозливі сухопутні і повітряні сили, які коли зґромадилися на британській землі. Підприняло кожну можливу міру осторогу. Цивільне населення евакуовано зо східнього побережжя. Випрацьовано нову тактику поступування. Кожне село, як запевняє нас ґенерал МекНотон буде твердинею. Ніщо не може запобігти певного роду втисненню до краю повітрям більших військ; одначе в Британії є загальне сильне переконання, що головний німецький атак, де би він і коли би він притрапився, цілковито не допише. На хвильку буде ще питанням британської витривалости. Гітлер є тепер на вершку своєї потуги, одначе не треба цілком забувати, що він має свої власні важкі клопоти.

Як інші перед ним, він переконається, що він не може виграти війну. Він небаром буде мати на своїх руках голодну і невдоволену Европу; це є й причиною, що він старається переконати кожного німця, що з кінцем літа буде заключений мир. Це святе переконання дійшло в Німеччині до подиву гідних границь. Одначе є сумнівне, чи цю гадку дійсно поділяє й найвища військова команда в Німеччині. Пропаґанда цеї найвищої команди винуе вже тепер Британську Імперію за наближаючися катастрофу в Европі. Вона ділає теж і в інших ділянках. Їхня пята колюмна запопадливо підшептує поголоски про незгоду в опінії в Британії, про секретні розвідування за миром. Усі канадійці повинні берегтися її. Вона ніколи не була більше діяльна, збиваючи капітал з розгрому Франції. Ми знаємо про те, що для імперії боротьба тільки що рзпочалася. Це є нашим обовязком сказати про це світові.

На хвильку, Гітлер є горою в Европі. Невдача Франції розстроїла рівновагу на Балканах. Балканські держави, як твердить Берлін, вирізблюється в такий спосіб, щоб це було до вподоби державам осі. Це є дуже сумнівне. Сталін одержав Басарабію і контролю над Дунаєм. Ніхто не знає, в котру сторону повернеться положення на Балканах. Кожного тижня мусимо памятати про російську загадку. Ніхто, навіть сам Адольф Гітлер не знає про остаточну ціль Сталіна. Переважна часть пояснювачів годиться на те, що він є тепер більше ворожо настроєний до Німеччини. Мадярщина загрожує Румунії від півночі. Вона має благословенство Гітлера і Мусолінія. Якщо король Кароль вибере боротьбу, цілий Балкан може замішатись у війну. Війна наближається кожного тижня щораз ближче до Злучених Держав. Говорять, що два найбільше важні голоси на республиканській конвенції були про Франклина Рузвелта і Адольфа Гітлера. Вибір Венделя Вилкі є заохочуючим знаком. Він має обговорювати заграничну політику з Рузвелтом. З двома того роду провідниками не буде ослаблення американського становища відносно Гітлера. Фльоту Злучених Держав спроваджується на Атлянтик, а сенатор Питмен говорить про порозуміння з британською фльотою. Для Злучених Держав станеться це важним у наслідках рішенням полишити західній Пацифік для Японії. Загроза Гітлера для Злучених Держав мусить видаватися дуже близькою.

Воєнні змагання імперії доходять до найбільшої височини. Канада, Австралія, а тепер Індія висилають муніцію до Британії безперервно. Ірляндія лучиться, щоб відперти інвазію. Індії роблять нові спроби, щоб полагодити політичні розходження й зорганізувати величезну військову силу до війни. Подібно як цілий світ, відчувають вони загрозу зо сторони Японії.

В. Ф.

ДОБРЕ ПРОДАВ

(Оповідання).

(1)

Одного травневого вечора Артим Никешук стоїть перед своїми ворітьми. Стоїть, курить люльку, спльовує тай думку думає. Коли так стоїть і думає, ліворуч пчихнув хтось. Озирнувся, а то надходить Булюк. Це поволи і тягне за собою малий візок. Коли підійшов до Никешука, зупинився і каже:

— Добрий вечір, Артиме. Що чувати?

— Дякувать за питання. Могло би бути ліпше. Ви куди з візком?

— Тащу до коваля, бо обручі злітають. Візок потрібний мені завтра, тож хочу, щоби зараз нині направив.

— То коло вас нічо нового?

— Та нічо, — відповів Никишук.

— Ага, нічо. То це неправда, що люди кажуть?

— Щож кажуть ті люди? Про мене?

— Та про вас. Я чув, що ви хочете продати пару биків. Отже це не правда? Не продаєте?

— Чому би ні? — відповів запитаний і погадав. — Ага, мабуть він сам хоче купити та загадав підійти мене з ціною. Того то й він будьто би з візком до коваля.

— Справді хочете продати? Котрі?

— Строкачі. Мої найліпші воли.

— Що правите за них?

— Стільки, скільки вони варті.

— Чомуж не скажете, скільки?

— Маєте на них купця?

— Я мав би купця, бо я сам купив би.

— То ходіть подивитися на них?

— Та чого? Хібаж я їх не знаю? Миж сусіди. Що днини бачу їх. Дасте за сімсот?

— Хіба би я дурний був, — сказав Никешук, ликнув слину, засміявся і подумав: — не надуєш мене.

— Отже скільки хочете? — спитав Булюк.

— Як ви мені кажете сімсот, то з вами нема що далі балакати. Для мене це не нагла справа. За дві неділі в місті ярмарок. Пожену і продам.

— Тепер худоби багато, люди випродуються, бо нема паші. Більше, як я вам, не дістанете.

— Покажеться, — сказав Никешук і знов плюнув. — Сімсот гульденів за такі воли, то смішно мало.

— До ярмарку ще шіснацять днів. Порахуйте, скільки ті воли за той час зїдять. Це також гроші. Розумніше зробите, як воли зараз дасте мені. Кажу вам, що більше за них не дістанете. Як я їх возьму, то заощадите пашу і не будете телепатися на ярмарок та виштовувати там.

Никишук погадав собі:

— Коли Булюк так багато говорить, то він конче хоче дістати мої воли. Як йому так захотілося, то нехай ліпше заплатить.

Думаючи так, Никишук сказав:

— Вони не жеруть даром, бо вони в роботі. Що зїдять, те й відроблять. З продажжю не кваплюся. Як не дасте більше, то мої воли підуть до міста за дві неділі. Дві неділі, то не вічність.

— Туринець також має пару на продаж, — замітив Булюк.

— То їдіть до нього і купіть там. Може дасть вам за половину тої ціни, що я зажадав би від вас.

Никишук відвернувся і пішов до хати. Під носом воркотів:

— Нехай не гадає, що мене хтось годен підійти і обшахрувати! Він мене ще не знає...

Шіснацять днів скоро прийшло. Сень, наймит Никешука, пігнав строкачі до міста на торг. Вже в семій годині рано воли стояли на торговиці. В годині девятій надійшов сам Никешук.

Показалося, що Булюк правду казав. Худоби зігнано на торговицю велику силу. Воли стояли довгими рядами, покупців було на торговиці дуже мало.

— Чи був який купець? — спитав Сеня.

— Був тільки Мендель Вольф з Теклова, — відповів Сень. — Сказав, що це задорого. Як хочете з ним балакати, то знайдете його в шинку під короною.

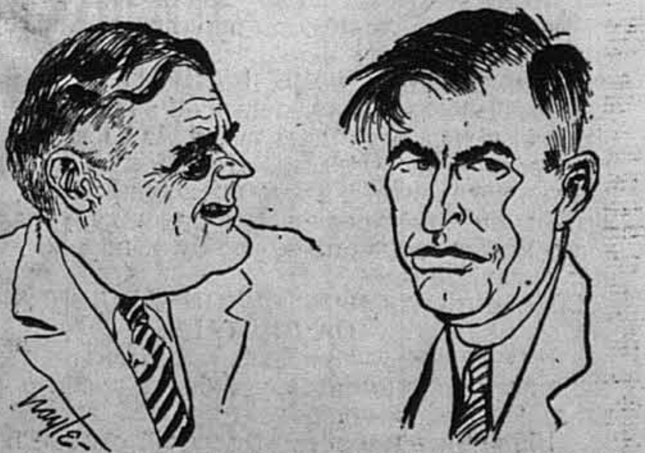
— Я ще пройдуся по торговиці, Сеню. Пізніше, як би хто питав за мною, то скажи, що знайде мене в шинку під короною. Я дома не їв, то мушу десь тут закусити щось.

— Добре, скажу йому.

Никешук пустився по торговиці. Спершу оглядав чужі воли, потому проміж фіри, аж до крамарів з посудиною. Все те не цікавило його. Побачив, що люди обступили якийсь стіл і почув, що за столом хтось кричить. Підійшов ближче. Якийсь панок в чорних окулярах кричав:

— Ліпить, склеює, споює, кітує все, що лише схочете. Винахід світової слави! В хаті вже нема побитих горшків, ні мисок. Гоніть дротярів на всі вітри! Самі позліплюєте. Ось, гляньте люди. Подивіться, що побачите. Ось тут на столі аж сім черепів з одного тареля. Раз, два, три, чотири, пять, шість і ще один, семий. Так, не менше як сім. Один череп великий, другий малий, третій менший, четвертий ще менший. І так далі і так далі, аж до цего маціcенького черепця. І що з того буде, мої високоповажані панство? Буде один одніський таріль. Беру череп. До нього ще череп і ще один череп. По одному, аж до кінця. І ось бачите! Бачите на власні очі. На очі в окулярах і на очі без окулярів. Що перед хвилиною було розбите на сім черепів, тепер воно ціле, тепер воно нове, тепер воно гарне, тепер воно прегарне.

(Дальше буде).

КАРИКАТУРА КАНДИДАТІВ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ В СЬОГОРІЧНИХ ПРЕЗИДІЯЛЬНИХ ВИБОРАХ.

З ДНЯ

НА СВІЖІЙ МОГИЛІ „ЛІҐИ НАЦІЙ".

Знавці міжнародньої політики тепер будуть сперечатись, чи це резиґнація генерального секретаря Ліґи Націй, Авеноля, добила на смерть бабуню Ліґу Націй, чи може та резиґнація була лиш останнім цвяхом у бабунинній домовині, в якій вона лежала мертвою вже від кількох літ. Бо кажуть мудрі люди, що бувають випадки, в яких чоловік помре в сороковім році життя, а похоують його щойно в 60. Таке могло трапитись і з нашою бабунею.

Та ми не будемо входити в справу аж так далеко. Вистарчить, коли ствердимо її смерть і на свіжій могилі, як чесним громадянам пристало, вискажемо кілька теплих слів на адресу небіжки.

ДОБРА ВОНА БУЛА...

„Добра була кума, тільки кривий писок мала", плакала раз на гробі сусідки інша сусідка. І те саме ми скажемо про бабуню Ліґу Націй. Добра вона була, хотіла чесно жити і чесно говорити, але троха кривий „писок" мала і не все в неї виходило до ладу. Бувало скаже те, а робить що інше. Скаже, що всі поневолені народи мають бути вільні, а віддасть яких 60 мілйонів „національних меншин" під панування інших жорстоких влад. Скаже, що в міжнародній політиці повинна існувати добра воля, любов, високі ідеали, а так чомусь покрутитись справи, щоб конче запевнити одній нації панування над іншими. Сокрушиться і розплачеться, коли в Китаю настане голод і пошесть, а ні вусом не моргне, (наша бабуня мала вуса), коли міліони українського населення вигибали внаслідок штучно витвореного голоду московсько-большевицькою владою. Плакала наша бабуня над монголами в Манчуко, над амгарцями в Етіопії, а навіть не скривилась, коли Польща „пацифікаціями" мордувала тисячі невинних українських селян, дітей, жінок і старців. Так виглядало, що наша бабуня не лиш була троха „кривописка", але й зизоока. Коли ви їй показали якийсь незбитий факт, вона добачувала в ньому що інше.

Але позатим добра була, дай їй Боже царство небесне.

НАСЛІДКИ ЛИЦЕМІРСТВА.

Нема нічого гидкішого на світі, як лицемірство. Можна простити грішникові навіть тяжку провину, коли він до тої провини признається; а понадусе, коли не представляє себе в обличчі інших за „святого". Колиж хтось повчає інших добрих засад, вчить моральности, покликається на Бога, погрожує пеклом, а нишком робить сам всі ті гидкі речі, за які осуджує інших — він не лиш сам грішить, але деморалізує інших, зогиджуючи в їх очах віру до тих високих засад.

В часі минулої світової війни урядові пропаґанди на випередки послугувались брехнею і лицемірством, та взаїмно обвинувачували себе в тих провинах, які нишком самі робили. Може не знали вони, що тою пропаґандою вони відмикають „коробку Пандори" і з неї опісля повилазять всяке гаддя, вужі, ящірки, жаби. Безсоромна, лицемірна пропаганда з часів минулої війни підкопала в серці широких мас віру в високі ідеали, віру в закони, віру в правду. „Хіба можна правдою до чого небудь на світі добитись?" — почав сумніватись загал. Ліґа Націй була завершенням тої безсоромної, лицемірної політики, яка зараз по попередній світовій війні розпаношилась була в Европі.

На реакцію проти того лицемірства не треба було довго ждати. Мусоліні і Гітлер, пробиваючись до влади, повними жменями черпали для себе арґументи з цього поводженного европейського лицемірства. Ці арґументи були такі переконливі, що важко було з ними боротись.

ЛИЦЕМІРСТВО КОЛИСЬ.

Лицемірство в заграничній політиці існувало і передтим. Але колись заграничною політикою займались лиш найвищі кола в данім народі, королі, аристократія, вишколена дипльоматія. Про подробиці того, що робили ті найвищі кола, мало знав широкий загал. Його моральні засади від цього лицемірства мало терпіли.

Нині, внаслідок поступу техніки, ґазет, телеґрафів, радія, і т. п., про все, що діється в верху, знають маси. Крім того нація нині опирається на силі і свідомости загалу, а не лиш на династіях, чи аристократичних верствах. Треба про все інформувати загал. А загал лицемірства ненавидить. Він скорше зрозуміє і простить іншому народові кривду, коли той інший нарід скривдив його просто в імя себелюбних національних інтересів. Зате ціле його моральне нутро бунтується проти того, коли якийсь чужий хижак кривдить його в імя „високих ідеалів".

ОЗДОРОВЛЕННЯ.

Демократичні краї, коли хочуть у моральній площині перемогти фашистівські краї, мусять перевести в себе ґрунтовне оздоровлення. Вони мусять точно придержуватись своїх високих засад, як ось визволення поневолених народів", коли ті засади вони висувають. Або мусять виразно сказати, що борються за свої себелюбні інтереси, так як це сказали фашистівські краї, коли вони не думають поневолених народів визволяти. Бо називати Гітлера „бандитом" за те, що він захопив Норвеґію, Данію, Голяндію, а водночас потурливо дивитись, як подібні бандитські напади довершує Сталін на Литву, Латвію, Естонію, чи тепер знов на Фінляндію — є лицемірство і воно не принесе для демократичних країв симпатій нігде. Замісць щирих симпатій і бажання помогти, те лицемірство лиш викличе неприємний посмак в роті.

Василь Лев.

НА ВЕРХАХ СКІЛЬЩИНИ

(Докінчення)

(2)

Як ідете дорогою дальше, горі Оравою, стрічаєте сільські хати, переважно прилаждені для літників. Тут долина вже не широка. Сумежні хребти зеленіють лісами й полями. Весело тут і відрадно. Щойно від устя Бутивлі й Орави починається справжне бойківське село. Хати, побудовані понад берегами обох рік, громадно збилися в вузькій долині Бутивлі, аж попід підніжжя хребтів. Найближчий, щовбуватий верх Секул втискається трикутним підніжжям між обі названі річки. Бутивля, що плиле внизу його узбіччя, творить вузьку долину, південно-східного напрямку, повну соняшних променів і тепла. Густі ліси й луки пахнуть свіжими ароматами шпильок, живиці та переїжного зілля. Відси й гарні одно чи дво-денні прогульки на Парашку, Корчанки, Олефірів та Кремінний і в долину Опору; а долиною Орави — до Козьової і Сморжа, славного ярмарками вже від давніх часів. Куди не зайти над потічок, всюди творять він вузьку та глибоку долину, цілу в зелених борах.

Сільські хати тут досить чепурні, та не багаті. Люди стрічаються частіше з культурою, одначе гараздами тут не пахне. Управного поля не багато, лук також. Трохи зарібку в лісі, трохи — з ягід і грибів. Деякі селяни заробляють із літників, якщо мають відповідну хату. В українському „Семерінгу" побули ми ще другий цілий день, а третього раненько вирушили в дорогу з поворотом у долину Опору. Одначе не підемо туди. Ця долина вже добре нам знана. Нас цікавить дорога верхами від Зелемінію до Маґури. Шукаємо безлюддя. Ідемо слідами героїв Устияновичевих повістей.

На Святославі перевозить нас хлопець маленькою тратвою на правий беріг Опору. Стаємо у стіп Зелеміну. Серед густих борів чути вогкість і плісню, а вузеньку доріжку, що скоро переходить у стежку й завертає праворуч підніжжям гори, ледви пізнати. Незабаром вона губиться на мочаруватій галявині, а дальше знову появляється в лісі й починає підноситися закрутами вгору. Дерева переважно листясті. Та чим вище, тим більше шпильковиx. Плай веде у смерекові бори. Сонце вже високо на небі, а в лісовій гущавині буйні трави блистять густими краплинами роси. Трохи вище, за годину мандрівки, плай виходить із лісової гущі на галяву. Серед трав коротенький відпочинок і перекуска. Подивляємо гарний вид на долину Опору. Гребенів бачимо, як на долоні. Зелемянка вигляває зпоза закруту. Тухлі ще не видати. аховалася за куди вищими верхами від нашого положення.

І знову йдемо підгору. Деде-де ростуть берези та вільхи. Підхід трохи гострішиий, а плай веде в ліс. Тут уже більше чатинних дерев, листясті можна рахувати. Стає важче підходити. Треба робити короткі перестанки для віддиху. Незадовго ми знову на полянах. Люди роблять сіно. Ще трохи дороги серед трав і ми на верху Зеленіну (1177.). Перша високогірська тура. З верху видно цілу околицю. Море верхів купається в соняшних променях. У зворах над ріками — оселі. За Опором ідемо зором до Зелемянки й Тухлі та збочуємо до Головецька; шукаємо Маківки В імлі сховалося Славсько. За бігом Опору знаходимо Сколе, Синевідсько, трохи збоку Камінку, а далеко під проміннями соняця блистить ріка Стрий і маячіє місто тіеїж назви. Проти нас Коростів. Його видно дуже. докладно; навіть пізнаємо хату наших знайомих, де ми задержалися на відпочинок. Над долиною Бутивлі простягаються Корчанки, а ген за ними — смуга Парашки зі сумежними верхами. Вона царює над скільською верховиною. Маєстатично підноситься зеленим верхом аж до хмар, а на узбіччях окружалася густими лісами та окружилася глибокими зворами. Наше око привикло до просторів і сонця. Тому вправно шукаємо в імлі скель Уріча. Та дарма, вони сховалися за верхами Парашки. Тільки у спогадах зперед року їжаться перед очима нашої уяви могутні камяні брили природних замків із давніх часів — уріча та Бубнища.

Зелемін упоїв нас красою гір, душа та нерви радіють відпочинком.

Минуло доброї пів години. Йдемо дальше. Селяни, що роблять сіно на самому верху, вказали нам дорогу до мисливського дому. Застаємо громадку прогульковців-жидків. Чути їх щонайменше на кільометер; мішане товариство в повнім тоні забави та їди. Мисливський дімок — замкнений. Його стіни — це збірка написів і підписів.

Кількасот кроків нижче джерельце з водою. Беремо її на запас у пляшки та ідунки, а, відпочиваючи, варимо кулешу на обід. Оподаліk дімка та дальше від галасу наших туристів.

Від півдня стали надходити хмари й покріпшав вітер. Перед нами далека дорога верхами. Зайти на Маґуру немає надії. Знакована стежка веде ґрунями та верхами в південно-східному напрямі. У цих, відносно невисоких, горах характеристичне те, що верхи й сідла мають доволі стрімкі узбіччя і глибокі звори та досить багато лісів. Переходимо довгим сідлом із Кудрявця, якого узбіччя спадає стрімко вниз, подекуди немов стіною. Та це узбіччя покрите борами й ми сливе не завважуємо, що наш плай веде краєм безодні. Відкрили нам це цікаві очі. А коли підходили під верх Лопату, була нагода докладно оглянути цілий двір із стрімкими узбіччями. Відси знакований плай веде в долину Камінки. В самій долині срібиться крута стяжка потічка.

Пізня година наглила до поспіху, а хмари на небі не втішали нас. Перед нами верхи із сідлами та перелуками. Вони получені крутим шляхом, який щораз то зміняє положення. Кожний верх відкриває іншу панораму, кожне сідло схиляється до полонин, а частіше до густих борів у глибоких зворах. Дорога не трудна але довга. В найближчому окруженні немає ніяких людських осель. Тільки на полонинах стрічаємо пастухів із худобою. Час плине помалу, під ногами минають кільометри.

Та починається негода. Небо затягнулося оливяними хмарами, у повітрі спокійно, як перед бурею. Ми йдемо вперед. Верхи за верхами: Мутний, Дерень, Широка не творять одної смуги тільки вїються гадюкою, сполучені більшими й меншими перелуками або сідлами. а добру годину ходи трапився місцевий верховинець та пояснив, що до Матагова ще далеко. Сьогодні ледви, чи добемось до нього, а до Маґури й не підійдемо. Подорожі немає захисту, ні доброї стаї на нічліг. Тільки під верхом Менчила кінчать будувати тепер мисливський дімок; там можна буде заночувати. І справді, незабаром показався серед лісу під далеким верхом новий дімок. Туди йдемо і стараємося не стратити його з очей. Було коло 6-ої години зполудня, одначе хмари й темні ліси приспішили сумерк. Вдодатку став накрапати дощ; густі мряки передиралися поміж віттям смерік. Дорога щораз трудніша. Перед нами Менчил, увесь у мряці. Підходимо. Плай обминає верх. Поза верхом знаки попровадили стежку ґрунем, а праворуч на верху ліс. Вдалося знайти дімок, майже інтуїтивно. Два бойки, батько зі сином, докінчували його будувати. Двері вже готові, бракує тільки віконниць. Майстри пояснили, для кого будують дімок: для барона, що осінню приїздить сюди на лови до місцевого лісничого. Майстри згодилися на те, щоб ми заночували. Ще й оставили нам ватру. За це дістали на тютюн. Самі зійшли вниз, до села Сукіль, бо завтра свято св. Івана. Ми загосподарилися, як могли. Перший нічліг на верху, на безлюдді — повний таємничого чару. Над раном дошкулював декому холод. Була 6. год. ранку, як ми виходили в дальшу дорогу.

Знакована стежка завела нас у глибину перелуки. Під нашими ногами стеляться буйні трави, за нами на верхах сіріють камяні зломи, цекоти. Стежка сходить триколінним зиґзаком униз, над потічок, де схрещуються плаї, а на дереві прибита таблиця з дороговказом на Маґуру (3 години ходу) й на Зелемянку. Тепер підноситься плай на верх Розсохач. Спершу полонинами, а потім лісами. Знову чотири коліна закрутів підносяться в напрямі верхів. Де ліс, там огортає холод, де поляна, там відкриваються верхи в зелені лук і темені борів. Подекуди видати верхи у каменях лишаях. Підходимо на верх Матаґів. На запашній від квітів полянi відпочинок. Мило тут і безжурно. Тут людина молиться Богові у піднеслому настрої. Сама природа наказує величати Творця вселенної.

А потім плай веде лісом на ліво, під верх і вниз, на довгий, високий ґрунь. Видко Либохору, а десь далеко й Тухлю. На одному дереві знак показує нижче, на краї лісу, джерело. Треба задержатися біля нього. Коротка передишка й дальше вдорогу. Лісом попід камянистий верх Буковинки веде плай на сідло Маґури. Ще раз усміхнулася невеличка полонина й починається важкий підхід на гору. Попереджує верх Ґрунь. Удоптана стежка минає камяні зломи, вється поміж старезними смереками, робить невеликі закоси й підноситься на верх Маґури (1365). Тут треба раз-у-раз відпочивати, щоб набрати віддиху й оглядати краєвид, бо самий вершок у лісах замикає вид на околицю. Раз видно околиці Сукеля й Болехова, то знову Тухлю, Славсько, Зелемянку, Сколе.

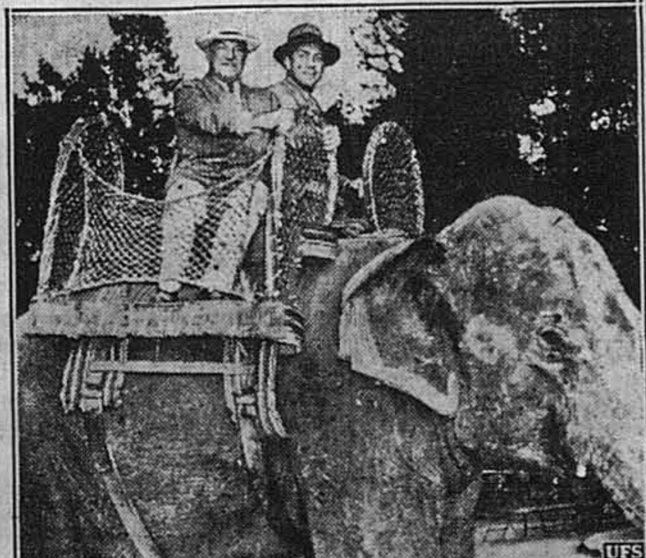
На першому верху Маґури стоїть мисливський дімок. Хоч отвертий, не засідаємо в середині, а варимо обід під смерекою біля джерела. Тут ми стрінулися з пастухами коней. Година відпочинку, обід і кулеша й чай, а потім у дорогу.

Тепер стежка веде вниз, у тісистий звір потока Соболиці, що впадає до річки Соболь. Дорога (знакована) спадає досить прикро, закосами. Ще добру годину треба сходити, щоб дійти до гаївки, що стоїть біля гарної палати, колишньої власности гр. Лянцкоронського, тепер державного лісництва. В гаївці ми не задержалися, бо ще далеко до мети, а перед нами довга дорога. Вона йде попри річку високим узбіччям і ступнево сходить до неї. Довкруги ліси. Тишину будить шум води. Одностайний, ритмічний, щораз голосніший, бо дорога зближається до ріки, а в 5 км. мандрівки приходить до устя Соболю й Мізунки. Тут — станційка вузькорейкової залізниці, що йде до Вигоди. В ній ми й заночували на стриху та відпочили, а другого дня ранком помандрували за Мізункою до Мізуня й Вигоди.

ЗМІНИЛИ ФРОНТ?

На „Скоропаді" на світовій виставі в Ню Йорку спускалися оноді Джан Раскоб, бувший предсідник Демократичної Партії, і пані Смитова, жінка колишнього кандидата Демократичної Партії на уряд президента Злучених Держав. Нині вони обоє носили ґузики за Вилкія.

ПОМИЛКА?

Сенатор Вагнер з Ню Йорку їздив оноді на цьому слоні в Масапекві, на Лонг Айленді. Питалися його, чи не їхав він на невідповідним верхівці, бо Вагнер демократ, а слон це емблема Републиканської Партії.

УВАГА! ДІТРОЙТ, МІШ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

СТАРАННЯМ ФІЛІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ відбудеться величавий

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНКИ

В НЕДІЛЮ, 4. СЕРПНЯ (AUGUST 4, 1940)

У ПРОСТОРОМУ BROADWAY ПАРКУ ПРИ RYAN і 21 МИЛІ.

Програму Дня попередить МОЛЕБЕНЬ, який відправлять В-преп. о.о. С. Тиханський і О. Побуцький в годині 1. пополудні.

По Молебні слідує програма: Отворення — пані К. Хомяк. Гимн СУА загально відспіває членство СУА. Ритмічні вправи під звуки дутої оркестри Пластової Дружини. Вправами кермує пані Українець. Привіт від Української Федерації Стейту Мішиґен — адв. Іван Кузь. Закінчення — пані І. Козаченко, голова Філії.

По програмі ОБІД в Українській Гостинниці, відтак загальна забава і танці, а під вечір роздача цінних нагород.

Парк отворений від 11. години рано. — Вступ 25¢.

На випадок дощу День Жінки з повищою програмою відбудеться у великій авдиторії Українського Народнього Дому при Мартін і Мішиґан ул.

Усіх сердечно запрошує Філія СУА.

УВАГА! NEW BRITAIN, CONN., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

УКРАЇНСЬКА ПАРОХІЯ В НЮ БРІНЕН, КОНН.

уряджує

ДРУГИЙ ЗРЯДУ

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ

В НЕДІЛЮ, 4. СЕРПНЯ (AUGUST 4, 1940)

В SCHUTZEN PARK

точно в год. 11. рано.

З нагоди другого Українського Дня буде Полева Служба Божа, яку відслужить о. Е. Писар з другими священиками. На Службі Божій буде співати місцевий хор. По Службі Божій будуть промовляти бесідники. Відтак розпічнеться забава при добрій оркестрі й буде тривати до пізної ночі.

Проситься всіх українців, як місцевих, так і позамісцевих, до численної участи. За добру забаву ручить — Комітет.

ВАЖНЕ ДЛЯ ЕМІҐРАНТІВ

1.—Як хочете, щоби ваші аплікації на перші або другі громадянські папери були належно виповнені, зголоситься або напишіть до нас.

2.—Як не памятаєте корабля, котрим ви приїхали до Америки, зголоситься або пишіть до нас.

3.—Як ви прибули до Америки перед 1. липня 1924. року НЕЛЕҐАЛЬНО, то ми зможемо вас зареєструвати.

4.—Як ви тут нелеґально, а подружилися з громадянкою або громадянином Злучених Держав, ми вам уможливимо дістати леґальну візу на сталий побут.

Полагоджуємо подібні справи правильно й зо знанням річи, бо маємо багатолітній досвід, що можуть потвердити ті, що в нас подібні справи полагоджували. 174,

Central Steamship Agency
111-115 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ЛИНДЕН, Н. ДЖ. Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 306., відбудуться в суботу, 3. серпня, в 7:30 ввечір, як звичайно, в Стефана Березі. Збори мають вирішити важні справи. Напоминаємо членів і членкиць сповнити свій довг, щоби не були вони позаду з вкладками і не забути привести нових членів, бо тепер є нагода отримати велику нагороду від Тов. і від У. Н. Союзу. — С. Береза, предс.; Н. Зварун, кас.; А. Андрійців, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. Місячні збори Тов. ім. Вітовського, від. 301., відбудуться в неділю, 4. серпня, в год. 12:30 сполудня, зараз по Сл. Божій, при 1944 В. Ірі ву. Повідомляється всіх членів най прийдуть на ці збори, бо є дуже важна справа до рішення. — І. Медвяк, предс.; К. Ґавліченський, кас.; М. Горний, секр.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS

UKRAINIANS OF CITY URGED TO KEEP NATIVE CULTURE

Ukrainians were urged to cling to their native culture and spirit of independence at the annual outing of the Ukrainian Women's Club in Elser's Grove, Buffalo Road, yesterday.

The plea was made by Mrs. Stephanie Halychyn, New York City, president of the Ukrainian Gold Cross, women's auxiliary of the organization for the rebirth of the Ukraine.

Reviewing the history of her native land, Mrs. Halychyn said that no matter how long it may take, Ukrainia would again be a free and independent nation.

She asked for financial support of the 63 Ukrainian Gold Cross Branches established in this country for the dissemination of Ukrainian propaganda so that the country's traditions may be kept alive.

Memorial services for Ukrainians who have given their lives in the liberation movement for millions of people in East Europe were held during the outing.

(Rochester Democrat and Chronicle Monday, July 22, 1940)

ПОВІСТЬ БОРИСА ШВЕДА

ПОЛІЩУКИ

малоє життя українців найменше відомої частини України, ПОЛІССЯ, країни болот і озер.

Автор змальовав небувале життя Полісся правдиво, бо він самий — поліщук.

ЦІНА ЗА ДВА ТОМИ $1.

Замовлення:

"SVOBODA,"
81-83 GRAND STREE,
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY, N. J.

НОТОҐРАФІЯ

КОМПОЗИЦІЇ МИХАЙЛА ГАЙВОРОНСЬКОГО

Фотостатичне видання рукописів. Українська Муз. Накладня, 1940.

ЗБІРНИК 2.

НАРОДНІ ПІСНІ УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ В ЮГОСЛАВІЇ (БАЧЦІ).

Записи мельодій о. Сильвестра Саламона, тексти зо збірки Биндаса-Костельника.

1) **Чарни очка,** 2) **Качур,** 3) **Шедла мушка,** 4) **Танцовала,** на мішаний хор; 6) **Ніґда я то не верила**.. .... 5) **Ганічко мила,** на дівочий хор; 6) **Ніґда я то не верила,** на дівочий і мішаний хор; 7) **Шеднем себе (Сяду собі),** на мужеський хор..

Мельодії наступних пісень записав о. Онуфрій Тимко. Тексти зо збірки Биндаса-Костельника:

8) **Чече вода (Тече вода),** 9) **Миленко моя!,** 10) **Помали овечки (Поволі овечки),** на мішаний хор.

ЗБІРКНИК 3

ПІСНІ УКРАЇНСЬКОГО СІЧОВОГО СТРІЛЬЦЯ (МИХАЙЛА ГАЙВОРОНСЬКОГО)

1914—1923., опр. на мужеський хор.

1) **Пройшли гори, пройшли доли.** Перша пісня УССів, написана під кінець 1914. р. на Закарпатті. Слова автора музики. Первісне опрацювання.
2) **Слава, слава, отамане,** слова Ю. Назарука. Нап. під кінець 1914 р.
3) **Хлопці, алярм!,** слова Юліяна Назарука. Нап. під кінець 1914. р.
4) **Нема в світі кращих хлопців,** слова Юліяна Назарука. Нап. під кінець 1914. р. — Всі три пісні у новому опрацюванні.
5) **Їхав стрілець на війноньку.** 1915. Над Стрипою, в Тудинці. Текст допомогли зложити УСУ-и. Враз із цею піснею створена пісня **„Йде Січове військо"**. Нове опрацювання.
6) **Іди собі, дівчино!,** слова Миколи Голубця. Пісня написана коло Перемишля 1916. р. Зі сольоспіву переложено на хор 1936. р.
7) **Ой казала мати,** слова автора музики. Написана 1916. р. Нове опрацювання. Одночасно повстала пісня **„Ой впав стрілець"**.
8) **Пісня стрілецьких новобранців,** 1916. Вірш Уляни Кравченко допасовано до мельодії. Перша поява.
9) **Сповнилась міра!,** 1916. Слова Петра Карманського. Враз із цею повстала пісня **„За рідний край"** і обі були співані стрілецьким хором як гимни У. С. Стрілецтва. (Первісне опр.).
10) **В огороді, коло хати,** 1917. Слова Степана Чарнецького. Написана в Верині, Н. Дж., і ввійшла вона в Стрілецьку Антольоґію.
11) **Синя чічка,** 1917. Слова Василя Бобинського, Левка Лепкого і Мих. Г—о. У хоровому роскладі перша поява. (Одночасно із нею повстала пісня **„Погоріла наша стріха"**, сл. С. Чарнецького.
12) **Іванови (Іване без роду, Іване без долі!),** 1917. Слова С. Чарнецького. Поміщена в Стріл. Антольоґії. Другу часть до цієї пісні додано 1937. року.
13) **Од синього Дону,** 1918. Слова О. Кобця. Проєктований гимн. Написаний перед вимаршем на Східню Україну.
14) **Дума-пісня,** 1918. Скомпонована для стрілецького театру в Єлисаветі, на Херсонщині. На хор опр. 1939. року.

(Повоєнні доспіви):

15) **Ой був собі лицар Цяпка,** 1921. Жартівлива пісонька із діточої пєски „Сон Івасика" (Л. Лепкого). На хор опр. 1938. р.
16) **Вилітали сизі орли,** 1922. Слова січового стрільця Мих. Кураха і присвячена героям Січового Стрілецтва: Черникові і Загаєвичеві, що погибли під Мотовилівкою.
17) **Коли ви вмірали,** 1922. Слова Мих. Кураха. Нова редакція.
18) **Спіть герої, спіть!,** 1923. Слова П. Карманського. Пісня останків Галицької Армії в Йозефові, Чехія. Поява перша.
19) **Три сини,** 1923. Посестра попередньої пісні і остання пісня активного Українського Січового Стрільця.

„ОКСФОРДСЬКІ ДІТИ".

Між 120 дітьми й жінками професорів відомого англійського університету в Оксфорді, що приїхали до Америки як воєнні втікачі, є отця мати й її дочка.

НЕ ЛЕГКО ЗВЕРБУВАТИ 7,000 ПІЛЬОТІВ ДЛЯ АРМІЇ

Американський повітряний корпус знайшовся в трудному положенні, коли розпочав орґанізацію 7,000 нових летунських пільотів річно. Головна кватира такої підготови є на летунському майдані Рендолф Філд, у стейті Тексас. Коли вона розпочала свою підготовну працю, щойно тоді побачила трудноці. Само число 7,000 молодих людей не страшне. Американські школи мають подостатком освіченої молоді, щоб з неї вибрати відповідних кандидатів. Військові приписи вимагають, щоб кандидат на пільота мав два роки колеґіяльних студій. З американських каледжів виходить річно 140,000 покінчених студентів. Зноміж них припадає 6.6 хлопців на 4 дівчат. Крім того є такесаме число студентів з неокінченими каледжами. Вік для кандидатів на пільотів кінчиться з 27 роком життя. Багато з тих хлопців уже поженилися або дістали постійне заняття й не хочуть зміняти своєї позиції.

І тому в першій стадії підготови військова летунська кватира опинилася з математичною цифрою 174,300 молодців, як можливих кандидатів на пільотів. Досвід армії виказує, що третина з них буде неспосібною до летництва. Отже лишається цифра 116,-200 людей. Навіть оптимістичні обрахунки вказують, що з цієї цифри одна третина молоді може зголоситися до служби в летництві, значить коло 38,000. Колиб навіть ціла оця ґрупа зголосилася і була принята, то з них ледви 21,000 покінчилоб школу летництва. Вони сталиб пільотами в резерві.

Алеж неможливо подумати, щоб вся молодь мала наставлення бути пільотами. Кожен прецінь має свою думку, яке йому заняття до вподоби. Багато жениться й утримує родину. А військові кадети летництва мають бути безженні.

Ще й інші трудноці виходять на денне світло. У військовій Академії у Вест Пойнт є окрема кляса для пільотів. Алеж в біжучому році і ця кляса не була повна, хоч ще не говорили про можливість війни. Таксамо невдоволяючими є висліди з пробою ввести цивільний курс авіяції при військових школах. Замало зголосилося кандидатів у минулому році, хоч їх потрібно було лише 3,000. Колиж тепер проголошено, що армія потребує 7,000 пільотів на рік, то треба доброї аґітації, щоб зголосилося стільки, щоб зноміж них можна вибрати згадане число до науки. Звичайно молоді люди бояться небезпеки смерти при вправах. Тому дехто радить, щоб завести примусову рекрутацію і при летунськім корпусі.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

ГОЛОД В ЕВРОПІ ТАКИ ЗБЛИЖАЄТЬСЯ

У цілій Европі, а зокрема в Німеччині та краях нею занятих, голод починає показувати своє обличчя. Недостача харчів, паші для худоби, убрання та пряжі вже очевидна. У самій Німеччині воно може ще так не разить, як в інших краях. Німці поприводили із занятих країв харчові припаси в свій край, і тому німецьке населення ще не страждає. Алє теперішні переговори з балканськими державами показують, що тут іде не про саме політичне наладнання відносин, але також і про харчі та інші матеріяли.

З початком літа була посуха. Вона спричинила зменшення збіжжя. В Італії все недостає власного збіжжя, а цього року ця недостача ще збільшилася. Теж саме відчувається і в Югославії. Німеччина настає на доставу умовлених харчів, але важко їх дістати. Ґазета „Політика" пише, що положення таке лихе, що харчів не вистарчить навіть на прожиток для власного населення. Югославія сама запотребує 3,500,000 тон річно мяса, отже не може вивозити його до Німеччини.

Вище згадані вісти походять з Англії. Вони кажуть теж, що і в Голяндії не є добре. Тому, що нема чим годувати худобу та дріб, мешканці вирізують їх масово. Таксамо не стає вже топлива в Голяндії. Радіо-стації взивають населення їсти більше сиру городовину, щоб щадити на топливі. Таксамо вийшла в Голяндії заборона продавати вовняні вбрання, а з цього заключають, що в Голяндії недостає вовни. Можливе, що вовну забирає Німеччина.

Вісти з Данії та Норвеґії кажуть теж про вирізування худоби через недостачу паші. Тесаме пишуть і про Швецію. А з Туреччини звідомляють, що й там недостача збіжжя. Ледви малу надвижку можна буде вивезти в Болгарію. У Франції положення таке, що французький уряд видав розказ сконфіскувати англійський крам, що залишився у Франції та в кольоніях.

Коли такі вісти приходять про стан харчів та паші в Европі, контрольований Німеччиною, то не легко довідатися щонебудь про положення в Англії. Колиб судити з того, що Англія не була ніколи самовистарчальна, і тому була здана на довіз харчів з інших країв,, то нема сумніву, що теперішне положення є дуже прикре. Що дня німці топлять британські кораблі з набором. Це все спричинює велитенські шкоди і виключає постачання поживи на будуче. Англія не подає урядових звідомлень,, щоб не страшити населення, ані не давати противникові знати, що з нею круто. Але ті скупі відомости, що їх перепускає англійська цензура, теж вимовні. Коли навіть чай можна пити лише в порціях, дозволених урядом, то решти треба догадатися. Отже ситуація харчева є зла, може й критична в цілій Европі, а радше у всіх краях, обнятих війною. Хто перебув попередню війну, той розуміє, що значить воєнне положення й тому може бути певним, що населення як не голодує, то страшенно нeгодує на урядові обмеження. Це може бути не дуже критичне в початках війни, але чим далі, то положення буде погіршуватися. Колиб війна мусіла тривати літами, то вона мусить опісля покінчитися загальною трагедією населення не лише в Европі, але й у цілому світі.

ПЕРЕСЛІДУЮТЬ „ЦВИНТАРНИХ ОБМАНЦІВ"

ШІКАҐО. .— Велика лава присяжних суддів у місцевому федеральному суді постановила поставити на суд 19 осіб, обвинувачених за обманювання людей на суму 300,000 долярів при помочі продажу цвинтарних парцелів.

Справу передано федеральному судові через те, що обманці вживали до обману почти.

ЧЕЙМБЕРЛИН ЗАХОРУВАВ

ЛОНДОН. — Бувший премієр Чеймберлин захорував і піддовся операції. Що йому бракує, преса не подає. Операція вже відбулась й видно вона не була тяжка, бо преса повідомляє, що він вкоротці буде знов в офісі.

ВСІ ЧАСТИ до направи **ПЕЧЕЙ,** вуглевих, ґазових, нафтових, огрівачів парою й гарячою водою, як також усякі нові печі можете дістати в:

STOVE MFRS CORP.,
182-186 Mulberry St., Newark, N. J.,
зараз коло пожарні при Lafayette St.
Телефон: MA 2-2913.

Д-Р С. ЧЕРНОВ

- Гострі й хронічні недуги чоловіків і жінок — Шкіра й кров.
- Аналіза крови для подружого свідоцтва.
- Гемороїди й жиляки лікується без операції.

223 SECOND AVE., cor. 14th ST. NEW YORK CITY. Room 14.
GRamercy 7-7697
Офісові години: 10—8; неділя 11—2
Жінка-доктор до обслуги.
X & Флюроскоп. — Екзамінація $2.00

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРҐ І АКУШЕР
321 E. 18th STREET,
between 1st and 2nd Avenues,
NEW YORK, N. Y.
Tel. GRAMERCY 5-2410.
Урядові години: рано від 10 до 12. Ввечір від 6 до 8, а в неділі рано від 10 до 12.

ВЯЧЕСЛАВ БУДЗИНОВСЬКИЙ
НЕ ВБЮ ЙОГО
Запорожці найшли на шляху труп. Поховавши, вони пішли шукати виновників. Нагнавши москалів, вони мають розгадати: чи це вони вбили? Як вони, що з ними зробити?
Читаючи це оповідання, дізнаєтеся багато про життя й воювання козаків.
ЦІНА 20 ЦЕНТІВ.
Замовляйте:
"SVOBODA"
81-83 GRAND STREET,
JERSEY CITY, N. J.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

Дня 18. липня 1940 р. помер у шпиталю по довгій недузі, котра тривала від 1936. р., член Тов. Запорозька Січ, від. 117. у Ню Йорку, Н. Й.,

АНТІН ЯБЛОНСЬКИЙ.

Походив з міста Струсів, повіт Теребовля, Галичина. До У. Н. Союзу вступив 31. жовтня 1908. р. Похорон відбувся в понеділок, 22. липня, з похоронного заведення Петра Яреми до костела св. Станіслава. По похоронних відправах тіло покійного відвезено на вічний спочинок на український цвинтар, Нова Кальварія. Похороном занявся шваґер Іван Угорчак з Бруклина. Покійний прожив 62 роки.

Хай земля Вашинґтона буде Йому легка як перо!

Гр. Стефанишин, секр.

В Клівленд, Огайо, помер 13. липня 1940. року довголітній член У. Н. Союзу і Бр. Вас. Великого, від. 364.,

АНДРІЙ ПАШКОВСЬКИЙ.

Покійний родився в селі Боровних, пов. Жовква, Галичина, Україна, проживши 53 роки. До Союзу приступив в 1917. році, прийшовши з переступним листом з від. 99.

Похорон відбувся 16. липня 1940. з дому жалоби, де взяли участь в похороні всі члени Бр. як також краяни і знайомі. Тіло поховано на українськім цвинтарі св. Петра і Павла.

Покійний лишив жінку Анастасію і три сини: Стефана, Івана і Миколу.

Вічна Йому память!

Іван Сподар, секр.

Дня 17. липня 1940. помер у Клівленд, Огайо, наглою смертю

ГРИГОРІЙ ЮРОЧКО,

довголітній член У. Н. Союзу і Бр. Вас. Великого, від. 364.

Покійний родився в Мостах Великих, пов. Жовква, Україна. До У. Н. Союзу і Бр. вступив в 1913. році, котрий то відділ в той час орґанізувався і де він немало доложив праці.

Похорон відбувся 20. липня 1940. при великім здвизі людей і краянів, як також і Бр. взяло участь в цілости. Тлінні останки похоронено на українськім цвинтарі св. Петра і Павла.

Покійний лишив жінку Єву, три сини: Миколу, Михайла, Андрія, і дочку Анну.

Хай ця чужа прибрана земля буде Йому легка як перо!

Іван Сподар, секр.

ФАРМИ НА ПРОДАЖ

ФАРМИ НА СПРОДАННЯ
при Укр. Фармерській Кольонії в Милвил, Н. Дж.

Фарма 142-акри землі, 60 чистої, решта добрий ліс, 12-кімнатний дім, стайня і інші будинки. Ціна $1,500.

Друга фарма, 360 акрів землі, 65 чистої, а решта поплатний ліс, дотого дім на 10 кімнат, стайня й інші фармерські будинки. Ціна $3,200.

Ці фарми лежать коло фабричного міста Милвил і при широкій дорозі. Пишіть або приїжджайте до заснувателля Першої Укр. Фармерської Кольонії, Василя Матолича: 177,-

B. MATOLICZ,
R. D. 1, Box 20, Bridgeton Pike, Millville, N. J.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
НА ФІЛЯДЕЛЬФІЮ
Й ОКОЛИЦЮ

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ
cor. FRANKLIN & BROWN STS.,
PHILADELPHIA, PA.
Tel. Market 1320
ОБСЛУГА В ДЕНЬ І В НОЧІ

SAMUEL P. KANAI
Український
ПОГРЕБНИК
Цілий похорон навіть за **$150**
433 State St.,
PERTH AMBOY, N.J.
Phone: P. A. 4-4646

МИРОН ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Без ріжниці як далеко поза Нюарком. Вразі потреби телефонуйте до нас. Обслуга щира і чесна. — Office:
383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.
NEWARK, N. J.
Phone: Essex 3-5347

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребами по ціні так низькій як $150.
Обслуга найкраща.
JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as $150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE,
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel. Melrose 5-6577

ВЯЧЕСЛАВ БУДЗИНОВСЬКИЙ
НЕБІЖЧИК ХОДИТЬ
Історичне оповідання про цікаві шляхетські й купецькі інтриги з часів, коли Історична Польща правила Україною, а турки правильно наїзджали на неї на грабіж.
ЦІНА 75 ЦЕНТІВ.
"SVOBODA"
81-83 GRAND STREET,
P. O. BOX 346
JERSEY CITY, N. J.

ТАРЗАН, ч. 66. Попався в неволю.

AS TARZAN DASHED TOWARD THE RAIL, ZALIM'S SAILORS SEIZED HIM AND HELD HIM HELPLESS.

Коли Тарзан кинувся до барієри, моряки Заліма вхопили його й він став безпомічним.

THE APE-MAN CRIED OUT TO JANE, BUT THE WIND WAS AGAINST HIM AND SHE DID NOT HEAR.

Малпо-чоловік кричав за Джейною, але вітер віяв проти нього й вона не почула його.

"WHERE ARE YOU SENDING HER?" TARZAN DEMANDED. ZALIM SHRUGGED.

„Куди ти її висилаєш?" — запитав з криком Тарзан. Залім здвигнув раменами.

"A RICH SULTAN LIVES IN THE INTERIOR. HE BUYS BEAUTIFUL SLAVES"

„Багатий султан живе у нутрі краю. Він купує гарних невільниць".

-REX MAXON-

Copr. 1938, Edgar Rice Burroughs, Inc. — Tm. Reg. U. S. Pat. Off. UNITED FEATURE SYNDICATE, Inc.